

DOMOVINA

Oglaš:

Za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 60 vinarjev, vsakdanji 1-20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upravištvo „Domovine“ v Ljubljani, Sodna ulica 6. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16., Tel. 72.

Naročnina:

Za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Poškova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Volitve za ustavotvorno skupštino razpisane.

Dr. G. Z. — Danes bi morale vihrati zastave v vsej Jugoslaviji. Sprejet je vendar enkrat volilni red za konstituanto. Naš vladar ga podpiše še danes. Jutri bodo razpisane volitve za 28. november 1920.

Kdor je opazoval trhllost Narodnega predstavništva, ki ni zmoglo, da vzame iniciativo in kontrolo samo v roke, ki je bilo le coklja, medtem ko je vsak minister postopal po trenotnih pobudah, kdor je gledal menjavanje vlad — ki je imelo izvor v nestalnosti parlamentarne večine — ta se danes globoko oddahne. Zdaj imamo vsaj termin, po kojem lahko upamo, da bo bolje.

Dosedanji parlament ni bil voljen. To mu je slabilo moč. Zdaj bo drugače. Kakor si ljudstvo postelje, tako bo spalo, kakor bo volilo, tako bo vladano.

Današnji dan je krona dela Demokratske Zajednice v Beogradu. Videlo se je, da se v tem predstavništvu ne da nič opraviti, zato smo se že lansko jesen odločili, da mora umreti. Zal, da so reakcionarni elementi to smrt z umetnim ubrizgavanjem zadržali za celo leto. Neizmerena je škoda, ker se ni volilo že spomladi.

Vsako demokratsko srce v državi se danes veseli. Naj izpadejo volitve kakorkoli, naši ljubljani državi in ideji smo ustregli.

Volitve bodo izpadle, kakor bo naše delo. Če se bomo napredni elementi cepili, potem bo zmagala črna ptica in za Slovenstvo začne nova doba teme. Ako pa se složno opremo dela mi vsi, ki nočemo duševnega gospodstva rimskega klirikalizma — bo 28. novembra sijajna zmaga naša!

Izjava JDS.

Včeraj se je vršila prva seja nove deželne vlade. V tej seji je poverjenik za pravosodje dr. Zerjav podal sledečo izjavo:

JDS se je odločila, da stopi v koncentracijsko vlado z ozirom na zunanji položaj države, zlasti zaradi zapadnih mej in plebiscitnega vprašanja. Vstopila je, da vrši kontrolo in da lojalno soodeluje za skupne smotre. Sporazuma se hoče točno držati in v spornih vprašanjih skušati, da se najde pot, ki je v nacionalnem interesu in je za obe stranki sprejemljiva.

Po sklenitvi sporazuma pa je večinska stranka v deželni vladi storila nekaj ukrepov, ki sporazumu naravnost nasprotujejo in ga resno ogrožajo. Dasi je bil že poprej sporazum podpisan od načelnika SLS g. doktorja Koroša in je torej bil za stranko obvezen in je znan službeno in iz časopisja, dasi je bilo imenovanje poverjenikov pripadajočih JDS že izvršeno in samo formalno ni še prišlo na predsedništvo deželne vlade, je vendar v seji od 25. avgusta 1920 deželna vlada v prisotnosti prejšnjih poverjenikov za notranje, za pravosodje in za socialno skrbstvo kljub poprejšnjemu ustnemu protestu novega poverjenika za pravosodje dr. Zerjava storila celo vrsto sklepov, s katerimi se hoče prekludirati novo vlado. Ti sklepi se tičejo imenovanja cele vrste političnih uradnikov, imenovanja okrajnih šolskih nadzornikov, oblačilnice in drugih važnih vprašanj.

V duhu sporazuma izjavljam, da teh sklepov ne smatram za pravoveljavne. Ako bi jih deželna vlada ne preklcala, bom na pristojnih mestih stavil to zahtevo in opozarjal prizadete, da na podlagi neveljavnih skle-

pov ne morejo pridobiti nobenih pravic. Ako hoče večinska stranka lojalno postopati, naj vse po sporazumu sklenjene ukrepe predloži še enkrat plenu deželne vlade v sklepanje, sicer je odgovorna za posledice.

Gospod poverjenik za uk in bogočastje, kakor mi je bilo priobčeno od g. predsednika dr. Brejca, je samolastno izvršil imenovanje okrajnih šolskih nadzornikov na bivšem Kranjskem. Tudi je odstavil okrajnega šolskega nadzornika Sijanca v Mariboru in tam namestil novega nadzornika Finka. Na podlagi obstoječega zakona, na podlagi sklepa ministrskega sveta in opetovanih izjav g. ministra prosvete, na podlagi vse prakse od marca 1919 more taka imenovanja veljavno izvršiti samo g. minister prosvete. Vsled tega v izogib posledic pozivljam g. poverjenika za uk in bogočastje, naj eventualne že napravljene dekrete prekliče. Osebe, imenovane od nekompetentnega činitelja, niso s tem pridobile nobenih pravic, in učiteljstvo napram njim nima nobenih dolžnosti. Državna blagajna, katera bi takim osebam izplačala prejemke, bi po svojih funkcijonarijih za ta izdatek bila odgovorna. Ravno tako okrajni glavarji, ki bi pripustili od nekompetentne osebe imenovane nadzornike v poslovanje. Nikakor ni dopustno, da pod gestom avtonomije zavlada anarhija.

Na znanje! Priložili smo v zadnjih številkah „Domovine“ pošne položnice vsem onim, ki še kaj dolgujejo na naročnini. Prosimo, da izvolijo vsi opozorjeni poravnati zaostanek, oziroma nadaljnjo naročnino, drugače se jim list ustavi.

Naša vojska.

Nahujskani od italijanskih agitatorjev so Albanci vznemirjali skoraj mesec dni naše obmejne ozemlje, naša vlada je opozorila začasno albansko vlado v Tirani na te vpade albanskih tolpe, ali ta je bila preslaba, ali pa ni hotela, da naredi konec, zato smo bili prisiljeni, da naredimo na meji red sami.

Italijansko časopisje je zlobno komentiralo to našo potrpežljivost, češ da nimamo niti toliko moči, da bi nastopili proti Albancem, ker se ne moremo zanašati na svojo vojsko, ki je sestavljena iz Slovencev, Hrvatov in Srbov.

Ali naša vojska je odgovorila Italijanom, odgovorila jim tako, da je Italijanom zastala sapa! One iste Albance, ki so Italijane tako sramotno napodili iz Albanije, ki so jim vzeli nekaj tisočev vojakov, je naša vojska v treh dnevih razbila tako silno, da se niso upali nikjer ustaviti, da so v divjem begu bežali, samo ko so zaslišali grmenje naših topov.

Naš general Smiljanić, ki je v odločnem naletu razbil avstrijsko vojsko in oslobodil naše Koroško, je z našo hrabro vojsko pokazal svetu, da je naša vojska še vedno ona ista vojska, ki je na Cern, Rudniku, Kajmakčalom izbudila občudovanje vsega sveta, da je naša vojska ona ista vojska, ki je na Soči in Piavi pokazala Italijanom, kako zna Jugoslovani braniti svojo rodno grudo pred najezdo nasilnega tujca! In general Smiljanić je v svojem dnevnem povelju po končanih albanskih operacijah izrekel svoje spoštovanje in občudovanje naši vojski, našim vojakom, ki so tekmovali med seboj v junaštvu in požrtvovalnosti! Na bojnem polju so Slovenci, Srbi in Hrvati s krvjo potrdili ono nerazdružljivo vez, ki nas druži, ono vez, ki so jo jugoslovanski dobrovoljci dokumentirali na Dobrudži in na solunski fronti.

Naša vojska je pokazala, da smo pripravljeni na vse, da stojimo trdno neomahljivo na braniku svojih opravičenih narodnih in zgodovinskih zahtev.

Naša zmaga v Albaniji naj odpre oči onim, ki so preplavljali svet o „neurejenih“ razmerah v naši državi, ki so računali na ona umetno ustvarjena nasprotstva, ki jih je hotela habsburška politika oživitviti med nami.

Reški komedijant d'Annunzio se pripravlja, da proglaši samostojno reško državo, da ti svoji državi priklupi tudi kraje onostran demarkacijske črte. Italijanska vlada ve dobro za te namene svojega slavnatega moža na Reki ali ne upa si javno zavzeti svojega stališča, italijanski vojskovodje poznajo dobro pesti naših junakov s Soče in Piave, zato

silijo v ospredje blaznega d'Annunzia.

Sramotno so morali Italijani zapustiti Albanijo, sramotnejše nego takrat, ko so Abesinci s koli in srpi natolkli „moderno urejeno italijansko vojsko“, ti isti Italijani računajo na našo potrpežljivost in mislijo, da se bomo pokorili nasvetom in poveljem iz Pariza in Londona.

Ali naše potrpežljivost je konec. Dokazali smo to v Albaniji, a dokazali bomo to v Reki! Naj le poizkusi d'Annunzio s svojimi arditii, srečali se bodo na bojnem polju junaki s starimi znanci od Soče in Piave.

Uradna Italija se boji, da pove svoje mnenje o nakanah reškega d'Annunzia, ona smatra, da je treba Rečanom pustiti svobodne roke, da si volijo obliko svoje države, ali na lihem si misli: ako doseže d'Annunzio kak uspeh, bo to uspeh Italije. Zato se krijejo previdno za Parizom in Londonom, žele si samo odhod Wilsona iz vodstva ameriške politike.

Ali naša vojska je pokazala, da ne računa na nobeno pomoč od zunaj, ona se zanaša sama na sebe! Mi smo pa pripravljene, naša vojska bo nadaljevala svoj zmagoviti pohod, naša vojska ve, kaj je njena naloga, kje je njen sovražnik, kje je polje njene nove slave!

12. september je blizu, mi smo pripravljene, a Rim naj ve, da je za Valono na vrsti Reka!

Velikanski požar v Dravljah milijonska škoda.

Ljubljana, 2. septembra.

Danes ob 1 uri 45 minut popoldne je med delavstvom vozne delavnice dravnih železnic na nekdanjem premikalnem in ranžirnem kolodvoru v Dravljah nastala velika panika in razburjenost. Vse je drvelo iz delavnice ter vzklikalo: „Gori! Gori!“ Glavni poslovodja Hadrbolc je takoj obvestil službujočega železniškega uradnika, ki je hitro telefonično sporočil železniški oblasti v Ljubljani in poveljstvu dravske divizije, da je izbruhnil požar.

Nad delavnicami se je skoraj pričel valiti gost dim in je po vsej okolici vzbudil razburjenje. V Ljubljani je začelo biti plat zvona, gasilske čete so hitele z alarmom iz mesta in za njimi so kmalu drvele ob šišenski progi radovedne množice proti Dravljam.

Tam se nahajajo v lesenih, z nikakimi požarnobrambuimi napravami opremljenih barakah vozovne delavnice državne železnice, kakor tudi deloma delavnice vojaške oblasti. V teh barakah in vse okrog kolodvora je bil nakopičen še znoten demobilizacijski material. Delavnice so bile opremljene z lepimi, modernimi strojnimi stroji. Ves obrat je gonil samo eden glavni motor na bencin. Stroji so bili nastavljeni v dveh velikih ba-

